

Ο Μητροπολίτης Μαρωνείας για Κυριακή του Θωμά: «Η καλή απιστία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στο μήνυμά του για την Κυριακή του Θωμά με τίτλο «Η καλή απιστία», ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής](#) κ. Παντελεήμων μεταξύ άλλων ανέφερε ότι «η Ανάσταση του Χριστού έχει σημασία όχι σαν ανεξάρτητο από εμάς γεγονός της νίκης του Θεού κατά των σατανικών δυνάμεων της φθοράς και του θανάτου, αλλά σαν γεγονός που σχετίζεται άμεσα με την ύπαρξη του κάθε ανθρώπου, με την αλλαγή της ζωής του με το άνθισμα της ελπίδας για μια καινούρια και ατελείωτη ζωή».

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

«Η ΚΑΛΗ ΑΠΙΣΤΙΑ»

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἀναφέρει μιά ἀπὸ τὶς ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου στοὺς μαθητὲς Του. Το γεγονός τῆς Ἀναστάσεως καθ' ἑαυτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος, δὲν περιγράφεται ἀπὸ κανένα εὐαγγελιστὴ, ὅλες οἱ σχετικὲς εὐαγγελικὲς διηγήσεις ἀναφέρουν τοὺς μάρτυρες πού εἶδαν τὸν Ἀναστημένο Χριστό ἢ πού ἐπισκέφθηκαν τὸν κενό τάφο. Αὐτὸ συνέβη γιατί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐμπίπτει στὰ στενὰ πλαίσια τῶν ἱστορικῶν διαπιστωμένων γεγονότων, ἀλλὰ στηρίζεται στὴν ἐμπειρία καὶ στὸ βίωμα τοῦ πιστοῦ. Προϋποθέτει ὅχι τὴν ἀπόδειξη ἢ τὴν ἱστορικὴ ἔρευνα, ἀλλὰ τὴν πίστη στὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ πού κατανικᾷ τὸ θάνατο.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τοῦ συνταρακτικοῦ γεγονότος σκόρπισε χαρὰ στοὺς φοβισμένους μαθητὲς. «Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον», σημειώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν μαθητῶν ἔλειπε ὁ Θωμᾶς.

Στὸν ἐνθουσιασμό τους ὅτι εἶδαν τὸν Κύριο, ἐκεῖνος προβάλλει τὴν ἀμφιβολία καὶ τὸν σκεπτικισμό: «Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν Αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω».

Ἐκπροσωπεῖ μέ τὴ στάση του αὐτὴ ὁ Θωμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους πού θέλουν νὰ στηρίξουν τὴν πίστη τους στὴ βεβαιότητα τῶν ἀπτῶν ἀποδείξεων στὴν ἱστορικὴ ἐξακρίβωση, στό πείραμα, στὴν αὐτοψία. Πρόκειται γιὰ μία πολὺ ἀνθρώπινη στάση καὶ δικαιολογημένη ἀπαίτηση βρίσκεται ὅμως ἀκόμη μακριὰ ἀπὸ τὴν πίστη. Ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς σέ ὀκτῶ μέρες, τὴν ἐπομένη Κυριακή, ξαναεμφανίζεται στοὺς μαθητὲς, μεταξύ τῶν ὁποίων βρίσκεται καὶ ὁ Θωμᾶς, τὸν καλεῖ νὰ διαπιστώσει ἰδιοχείρως καὶ αὐτοπροσώπως τὴν ταυτότητα τοῦ ἀναστημένου σώματός Του, μακαρίζει ὅμως τὶς ἐπερχόμενες γενεές πού θὰ πιστεύσουν χωρὶς νὰ ἰδοῦν: «Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες».

Ὁ Θωμᾶς, πρὶν ψηλαφήσει τὸν Χριστὸ ξεσπᾷ στὴν ὁμολογία πίστεως: «Ὁ Κύριος μου καὶ ὁ Θεός μου». Δύο σημεῖα κάνουν ἐντύπωση. Δὲν ἐπισημαίνει ἀπλῶς ὁ Θωμᾶς τὴν ταυτότητα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀναγνωρίζει τὴν θεότητά Του. Ἡ ἀναγνώριση αὐτὴ δὲν εἶναι γενικῆς φύσεως, ἀλλὰ ἔχει τὸν χαρακτήρα τῆς προσωπικῆς σχέσεως καὶ ὑπαρξιακῆς τοποθετήσεως, «Ὁ Κύριος μου καὶ ὁ Θεός μου». Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔχει σημασία ὅχι σάν ἀνεξάρτητο ἀπὸ ἐμᾶς γεγονός τῆς νίκης τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν σατανικῶν δυνάμεων τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ σάν γεγονός πού σχετίζεται ἄμεσα μέ τὴν ὑπαρξη τοῦ κάθε ἀνθρώπου, μέ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς του μέ τὸ ἄνθισμα τῆς ἐλπίδας γιὰ μιά

καινούρια καί άτελείωτη ζωή.